

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 14 mars 2018
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0061 (COD)**

**7173/18
ADD 3**

**VISA 51
COMIX 133
CODEC 386**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	14 mars 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2018) 78 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN Följedokument till FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2018) 78 final.

Bilaga: SWD(2018) 78 final

Bryssel den 14.3.2018
SWD(2018) 78 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om
viseringar (viseringskodex)**

{COM(2018) 252 final} - {SWD(2018) 77 final}

Sammanfattning
Konsekvensbedömning avseende förslaget om ändring av viseringskodexen
A. Behov av åtgärder
Vad är problemet och varför är det ett problem på EU-nivå?
Viseringskodexen, som reglerar villkor och förfaranden för utfärdande av viseringar för kortare vistelse i Schengenområdet trädde i kraft 2009. Kommissionen föreslog 2014 en ändring av förordningen, men medlagstiftarna kunde inte nå någon överenskommelse. Kommissionen har beslutat att lägga fram ett nytt initiativ till åtgärder på tre problemområden: 1. De ekonomiska resurser som viseringsavgifterna ger är inte tillräckliga för att täcka kostnaderna för viseringshandläggning, vilket undergräver integriteten för utfärdandet av Schengenviseringar och målet med snabba och kundvänliga viseringsförfaranden. Det största problemet är att standardavgiften på 60 euro inte har ändrats sedan 2006. 2. Personer som reser regelbundet måste gå igenom upprepade viseringsförfaranden, eftersom medlemsstaterna inte i tillräcklig mån utfärdar viseringar för flera inresor med lång giltighet. Detta skapar onödiga besvär för de sökande och konsulatet, och leder till förluster för EU:s rese- och turistnäring. Den främsta orsaken till detta är oklarheter i den rättsliga grunden för utfärdande av viseringar för flera inresor med lång giltighet. 3. Medlemsstaterna har svårt att få tillräckligt många irreguljära migranter att återvända till sina ursprungsländer, vilket skapar ett incitament för ytterligare irreguljär migration. Här är det huvudsakliga problemet tredjeländernas ovilja att återta sina egna medborgare.
Vad vill man uppnå?
Initiativets allmänna mål är att stärka den gemensamma viseringspolitiken samtidigt som migrations- och säkerhetsproblemen åtgärdas, med hänsyn till ekonomiska överväganden och allmänna yttre förbindelser. Initiativet har tre specifika mål: 1. Säkerställa att medlemsstaterna har tillräckliga ekonomiska resurser för att garantera en handläggning av viseringsansökningar med tillräcklig kvalitet och integritet. 2. Säkerställa ett mer systematiskt och harmoniserat utfärdande av viseringar för flera vistelser med lång giltighet till regelbundna resenärer med ärligt uppsåt. 3. Främja EU:s intressen på området återvändande och återtagande genom starkare påtryckningsmedel gentemot tredjeländer som inte samarbetar kring viseringspolitiken.
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå (subsidiaritet)?
Avskaffandet av de inre gränskontrollerna i Schengenområdet kräver bland annat en gemensam viseringspolitik. Tack vare initiativet kommer reglerna i viseringskodexen att vidareutvecklas och förbättras. En visering för kortare vistelse ger i princip innehavaren rätt att fritt röra sig inom Schengenområdet, vilket förutsätter regler med mycket hög harmoniseringsgrad. Därför kan dessa frågor endast hanteras på EU-nivå.
B. Lösningar
Vilka alternativ finns för att nå målen? Finns det ett rekommenderat alternativ? Om inte, varför?
<u>Problemområde 1: Otillräckliga ekonomiska resurser för att täcka handläggningen av viseringsansökningar</u> – Alternativ 1A: Ingen ändring – oförändrad gemensam viseringsavgift på 60 euro. – Alternativ 1B: Nationella viseringsavgifter baserade på administrativa kostnader. – Alternativ 1C: Höjning av den gemensamma viseringsavgiften. Olika underalternativ övervägs: 80 euro, 100 euro, 120 euro eller 80 euro för viseringar upp till 6 månader, 120 euro för en visering för flera inresor som är giltig 1–5 år. Det rekommenderade alternativet är att höja avgiften till 80 euro. <u>Problemområde 2: Upprepade viseringsförfaranden för personer som reser regelbundet</u> – Alternativ 2A: Ingen ändring – medlemsstaterna tillämpar egna strategier för utfärdande av viseringar för flera inresor med lång giltighet. – Alternativ 2B: Rekommenderad bästa praxis. – Alternativ 2C: Gemensamt kaskadsystem för viseringar för flera inresor¹ med olika underalternativ (allmän kaskad för viseringar för flera inresor, allmänna och landsspecifika kaskader för viseringar för flera inresor eller landsspecifika kaskader för viseringar för flera inresor).

¹ Överenskommen strategi om det antal tidigare viseringar/resor som den sökande måste styrka för att kvalificera sig för en visering för flera inresor med lång giltighet och hur giltighetstiden för varje efterföljande visering skulle öka.

– Alternativ 2D: Standardvisering för flera inresor med två eller fem års giltighet. Den allmänna och landsspecifika kaskaden för viseringar för flera inresor är det rekommenderade alternativet. <u>Problemområde 3: Otillräckligt återvändande av irreguljära migranter till vissa ursprungsländer</u> – Alternativ 3A: Ingen ändring – rådets ”verktygslåda”. – Alternativ 3B: Positiva incitament i viseringspolitiken. – Alternativ 3C: Negativa incitament i viseringspolitiken med olika underalternativ (en omfattande strategi som inriktas på alla pass från början eller en riktad strategi i två faser: först diplomatpass och tjänstepass, sedan vanliga pass). Negativa incitament med en riktad strategi är det rekommenderade alternativet.
Vad anser de berörda parterna? Vem stöder vilka alternativ? Det har hållits riktade samråd (med medlemsstater, organisationer inom turism- eller resenäringen eller sjöfartsindustrin osv.) och ett offentligt samråd. Medlemsstaterna föredrar utan tvekan att viseringsavgiften höjs och att en rättslig koppling införs mellan viseringspolitiken och återtagande av irreguljära migranter. Turism- och näringslivsorganisationer framhåller de negativa effekterna av upprepade viseringsförfaranden för personer som reser ofta. Därför förespråkar de ett mer systematiskt och harmoniserat utfärdande av viseringar för flera inresor med lång giltighet.
C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet? - Den <u>gemensamma viseringsavgiften på 80 euro</u> kommer att öka medlemsstaternas intäkter med 205 miljoner euro (+26 %) och därigenom ge större ekonomiska resurser för handläggning av viseringsansökningar, personal och utbildning, vilket leder till snabbare förfaranden och högre säkerhet för Schengenområdet. - De <u>allmänna och landsspecifika kaskaderna för viseringar för flera inresor</u> skulle göra det möjligt att utfärda fler viseringar för flera inresor med lång giltighet. Detta skulle skapa flexibilitet för personer som reser ofta, minska kostnaderna för viseringssökande och konsulat på grund av färre viseringsförfaranden och öka resandet till EU, med positiva effekter för turistnäringen i EU (konkurrenskraft och sysselsättning). - <u>Negativa incitament i viseringspolitiken (med en riktad strategi)</u> torde bidra till att fler irreguljära migranter återvänder till tredjeländer som tidigare vägrat samarbeta och att medlemsstaterna sparar in på kostnaderna för kost, logi och administration. Mer allmänt skulle det också bidra till bättre säkerhet, större acceptans av EU:s migrationspolitik och en avskräckande effekt på potentiella framtida irreguljära migranter.
Vilka är kostnaderna för det rekommenderade alternativet? Ökningen av den <u>gemensamma viseringsavgiften till 80 euro</u> skulle innebära ytterligare kostnader för viseringssökande (som motsvarar medlemsstaternas ytterligare inkomster). Resvanorna förväntas dock inte påverkas negativt, då ökningen är skälig. Inga kostnader uppkommer till följd av de <u>allmänna och landsspecifika kaskaderna för viseringar för flera inresor</u>. De <u>negativa incitamenten i viseringspolitiken (riktad strategi)</u> kan ha en negativ inverkan på EU:s yttre förbindelser och image i omvärlden.
Hur påverkas små och medelstora företag och konkurrenskraften? Inget av de rekommenderade alternativen har någon direkt påverkan på små och medelstora företag och konkurrenskraften. En förenklad tillgång till viseringar för flera inresor med lång giltighet och det ökade antal resor till EU som blir följden kommer att stärka konkurrenskraften för EU:s turism- och resenäring.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad? Alla tre rekommenderade alternativ kommer att ha positiva effekter: ytterligare intäkter från den högre avgiften för handläggning av viseringsansökningar, kostnadsbesparingar till följd av färre viseringsförfaranden på grund av utfärdande av fler viseringar för flera inresor med lång giltighet samt lägre kostnader för kost, logi och administrativa utlägg för irreguljära migranter.
Uppstår andra betydande konsekvenser? Det uppstår inga andra betydande konsekvenser än de som anges ovan.
Proportionalitetsprincipen Alla tre rekommenderade alternativ respekterar proportionalitetsprincipen och inget av dem går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet. Den föreslagna ökningen av viseringsavgiften är proportionerlig och ligger närmast inflationstakten såsom den utvecklats sedan 2006. Den föreslagna strategin för utfärdande av viseringar för flera inresor med lång giltighet förbättrar den befintliga situationen, men innebär ingen radikal förändring av medlemsstaternas nuvarande rutiner. De negativa incitamenten för att uppmuntra tredjeländer att samarbeta kring återtagande skulle påverka regeringen innan de påverkar allmänheten.

D. Uppföljning
När kommer åtgärderna att ses över?
Kommissionen bör lägga fram en utvärderingsrapport tre år efter det att den reviderade förordningen har börjat tillämpas (dvs. tre och ett halvt år efter ikraftträdandet). Den bör utvärdera framstegen i fråga om de tre huvudsakliga problemområdena och politiska målen.